

РЕШЕНИЕ

№ 87

гр. С.З., 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З. в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Антонина Д. Динева Николова като разгледа докладваното от Трифон Ив. Минчев Търговско дело № 20235500900355 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 694, ал. 2, т. 1 от ТЗ.

Образувано е по искова молба от Н., гр. С.** срещу „П.“ ООД, ЕИК ** гр. С.З.** - И. И. П., временен синдик на „П.“ ООД относно установяване съществуването на поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от Търговския закон (ТЗ) на предявени и приети вземания.

Изложено е в исковата молба, че на основание чл. 3, ал. 1, т. 10 от Закона за Н. (ЗНАП), Н. представлява държавата в производството по несъстоятелност, в случаите, в които е кредитор с публични и определени със закон частни Д..

Посочено е, че производството по несъстоятелност срещу „П.“ ООД е открито с Решение № 260006/09.08.2022г., постановено по в. т. д. № 150/2018 г. по описа на Апелативен съд - П., вписано в ТРРЮЛНЦ под № 20220809164454 по партидата на дружеството.

С молба изх. № 24-15-343/13#26/25.10.2022 г. Н. е предявила публични вземания за данъци, задължителни осигурителни вноски, имуществени санкции и глоби, държавни такси и разноски в общ размер на 3 064 090,90 лв., дължими въз основа на изброените и приложени към молбата изпълнителни основания. Сочи се, че към молбата на НАП са приложени и заверени копия от основанията за възникване на публичните вземания, справка за размера на

публичните вземания по отделни основания и справка за размера на обезпечените публични вземания към дружеството по отделни основания.

Твърди се, че за обезпечаване на част от предявените от НАП публични вземания на държавата срещу дружеството, възлизащи в общ размер на 2 625 862,59 лв., дължими въз основа на индивидуализираните в молбата изпълнителни основания, посочени от т. 1.1. до 1.46. включително; от т. 1.50. до т. 1.82. включително; от т. 2.1. до т. 2.82. включително; от т. 3.1. до т. 3.5. включително; от т. 3.8. до т. 3.15. включително; от т. 3.24. до т. 3.61. включително; от т. 4.1. до т. 4.70. включително и от т. 5.1. до т. 5.5. включително от молбата, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) с Постановления за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С170024-022- 0064005/02.11.2017 г., № С180024-022-0013451/12.03.2018 г., № С180024-022- 0027665/02.05.2018 г. и № С180024-022-0076762/16.10.2018 г., издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП П., офис С.З., са наложени запори върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в посочените в постановленията банки, както и върху вземане от трето задължено лице, като запорите са вписани в Централния регистър на особените залози под № 2018052802590, № 2018071202777, № 2018092501790 и № 2019031801085 по партидата на длъжника.

Посочено е, че в ТРРЮЛНЦ под № 20230126160140 по партидата на „П.“ ООД са обявени изготвените от временния синдик списък на приетите и списък на неприетите вземания, предявени в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ.

С възражение изх. № 24-15-343/13#32/01.02.2023 г. НАП е поискала съдът да се произнесе с определение, с което да измени списъка на приетите вземания, като бъдат конкретизирани част от приетите предявени от НАП вземания, както и да бъде изменена поредността на удовлетворяване на част от приетите публичните вземания, а именно за сумата от 2 625 862,59 лв., дължима въз основа на индивидуализираните в молба с изх. № 24-15-343/13#26/25.10.2022 г. на НАП изпълнителни основания, посочени от т. 1.1. до 1.46. включително; от т. 1.50. до т. 1.82. включително; от т. 2.1. до т. 2.82. включително; от т. 3.1. до т. 3.5. включително; от т. 3.8. до т. 3.15. включително; от т. 3.24. до т. 3.61. включително; от т. 4.1. до т. 4.70.

включително и от т. 5.1. до т. 5.5. включително от молбата, като обезпечени с посочените по-горе обезпечителни мерки и съответно за тях да бъде предвидена поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ.

Посочва се, че с Определение № 260274/24.08.2023 г., постановено по т. д. № 310/2016 г. по описа на Окръжен съд С.З., обявено в ТРРЮЛНЦ под № 20230828110615 по партията на длъжника, съдът е одобрил Списъка на приетите предявени вземания на кредиторите на „П.“ ООД, обявен в ТРРЮЛНЦ под № 20230126160140 по партията на дружеството, като е оставил без уважение възражението на НАП в частта, с която е поискано изменение на определената от синдика поредност на удовлетворяване по реда на чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ на приетите публични вземания.

В законоустановения срок на основание чл. 694, ал. 2, т. 1 от ТЗ, във връзка с чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ и чл. 124, ал. 1, във връзка с чл. 365, т. 4 от Гражданския процесуален кодекс (ТПК), ищецът предявява настоящия иск за установяване на поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ на публични вземания за данъци и задължителни осигурителни вноски в общ размер възлизащи в общ размер на 2 625 862,59 лв., включително главници в размер на 1 134 863,96 лв. и лихви в размер на 1 490 998,63 лв., начислени върху обезпечените главници до 11.08.2022 г. г. по ЗЛДТДПДВ, с основания за възникването им - индивидуализираните в молбата изпълнителни основания, посочени от т. 1.1. до 1.46. включително; от т. 1.50. до т. 1.82. включително; от т. 2.1. до т. 2.82. включително; от т. 3.1. до т. 3.5. включително; от т. 3.8. до т. 3.15. включително; от т. 3.24. до т. 3.61. включително; от т. 4.1. до т. 4.70. включително и от т. 5.1. до т. 5.5. включително от молба е изх. № 24-15-343/13#26/25.10.2022 г. на Н. по т. д. № 310/2016 г. по описа на Окръжен съд С.З..

Излага доводи, че съгласно разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ кредитор, чието вземане е обезпечено със заповест, вписан в Централния регистър на особените залози, има право на предпочтително удовлетворяване при разпределение на суми, получени при реализация на обезпеченото имущество.

Сочи, че видно от Удостоверение № 1535495/17.08.2022 г., издадено от Централен регистър на особените залози, приложено към молба с изх. № 24-15-343/13#26/25.10.2022 г. на НАП, цитираните по-горе постановления за

налагане на обезпечителни мерки по реда на ДОПК са вписани по партидата на длъжника в ЦРОЗ.

Доколкото с молбата за предявяване на НАП са предявени публични вземания е основание за възникването им - подробно описани и в справка за размера на публичните вземания, и в справка за размера на обезпечените вземания, и са представени доказателства за това, както и предвид, че за обезпечаването на вземанията са наложени запори по реда на ДОПК, които са вписани в Централния регистър на особените залози, счита, че съдът по несъстоятелността е следвало да одобри списъка на приетите вземания, като предвиди поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ за част от предявените от Национална агенция за приходите публични вземания в общ размер на 2 625 862,59 лв., включително главници в размер на 1 134 863,96 лв. и лихви в размер на 1 490 998,63 лв.

Счита, че в конкретния случай, по съображенията, изложени в настоящата искова молба, наличието на наложени по реда на ДОПК обезпечителни мерки, вписани в Централния регистър на особените залози, дава право на Национална агенция за приходите като кредитор да удовлетвори вземанията си, за обезпечаването на които са наложени обезпечителни мерки при разпределение на суми, получени от реализация на обезпеченото имущество, което безспорно създава привилегия за държавата спрямо останалите кредитори на несъстоятелността.

Заявява, че възможността да бъде оспорено/установено по съдебен ред само съществуването на обезпечението/привилегията на вземане на кредитор е изрично посочена както в разпоредбата на чл. 694, ал. 6, изречение второ от ТЗ, така и в разпоредбите на чл. 726, ал.1 и ал. 2 от ТЗ. Излага аргументи, че по смисъла на чл. 726, ал. 2 от ТЗ под „съдебен ред“ следва да се има предвид производството по разглеждане на иск по чл. 694 от същия закон, с оглед обусловеността и обслужващата му роля спрямо производството по несъстоятелност. В този смисъл посочва и съдебна практика.

Моли, да се постанови решение, с което да се установи поредност на удовлетворяване по т. 1 на чл. 722, ал. 1 от ТЗ на публични вземания на Н. срещу „П.“ ООД, ЕИК **, включени в одобрен от съда по несъстоятелността списък на приети вземания на кредитори на длъжника, предявени в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ, обявен в ТРРЮЛНЦ под № 20230126160140 по партидата

на дружеството в общ размер на 2 625 862,59 лв., включително главници в размер на 1 134 863,96 лв. и лихви в размер на 1 490 998,63 лв., начислени върху обезпечените главници до 11.08.2022 г. по ЗЛДТДПДВ, като обезпечени с Постановления за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С170024-022-0064005/02.11.2017 г., № С180024-022-0013451/12.03.2018 г., № С180024-022-0027665/02.05.2018 г. и № С180024-022-0076762/16.10.2018 г., издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП П., офис С.З., вписани в Централния регистър на особените залози под № 2018052802590, № 2018071202777, № 2018092501790 и № 2019031801085 по партидата на дружеството.

Претендира присъждане на всички направени по делото разноски, в т.ч. и юрисконсултско възнаграждение.

В законния срок по делото е постъпил **отговор на искова молба** от „П.“ ООД, с който оспорва изцяло предявения иск по основание. Заявява, че поредността на вземането на Национална агенция по приходите е правилно определена съгласно чл.722, ал. 1, т.6 от ТЗ.

Посочва, че конкретните основания за това произтичат от следното:

Според ответника наложените от НАП запори не осигуряват поредност по смисъла на чл. 722, ал.1, т.1 от ТЗ.

Посочва, че запорът е вид обезпечителна мярка, чието действие, регламентирано в чл. 451 и чл. 452 ГПК, не включва привилегия в полза на вискателя да се удовлетвори предпочтително от сумата, получена при осребряването на запорираната вещ.

Заявява, че процесните запори са наложени в производство по ДОПК и са вписани в ЦРОЗ преди постановяване на решението за откриване на производството по несъстоятелност на длъжника - ответник по делото, като няма данни в рамките на шестмесечния срок по чл. 193 ГПК публичният изпълнител да е осребрил запорираното имущество и да е провел успешно принудително изпълнение.

Счита, че наложените запори са непротивопоставими на кредиторите в производството по несъстоятелност /чл. 684, ал. 4 ТЗ/ и съответно процесните вземания нямат привилегирован характер по реда на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ.

Намира, че привилегията за предпочтително удовлетворяване на

вписаните обезпечителни запори не е реализирана от НАП съгласно правилата на чл. 193 от ДОПК.

Излага доводи, че съгласно специалното правило на чл. 193 от ДОПК, във връзка с чл. 638 от ТЗ, имуществото, върху което преди откриване на производство по несъстоятелност вече са наложени мерки за обезпечаване на публични вземания или срещу което е започнало принудително изпълнение за събиране на публични вземания, може да се реализира от публичния изпълнител при условията и реда на ДОПК в срок от 6 месеца от откриване на производството по несъстоятелност, след изтичането на който срок публичният изпълнител предава имуществото на синдика за осребряване и разпределение на получените суми в производство по несъстоятелност.

Посочва, че при осребряване на имущество по чл. 193 ДОПК вр. чл. 638 от ТЗ (в 6 месечен срок от откриване на производството), съгласно чл. 194 от ДОПК, кредитор, в полза на когото са учредени залог или ипотека, или който е упражнил право на задържане върху имущество от масата, срещу което са започнали изпълнителни действия или са наложени обезпечения по чл. 193 от ДОПК, се смята за присъединил се в производството пред публичния изпълнител. Сочи, че следователно, щом и при вписан по реда на ЗОЗ заповор по чл. 193 от ДОПК, публичното вземане, във връзка с което е вписан заповорът, няма привилегия по ДОПК, равна на тази на заложния кредитор, то на по-силно основание, това публично вземане не се ползва и е особена привилегия по чл. 722, т. 1 от ТЗ, дори в случая, когато то се удовлетворява в производството по несъстоятелност, след изтичане на 6 месечния срок от откриването му.

Заявява, че аргумент за горното е и разпоредбата на чл. 724 ТЗ, която изрично визира разпределението на продажната цена на заложена или ипотекирана вещ, но не и на възбранена или заповорирана вещ.

Посочва, че вземанията, възникнали до откриването на производството по несъстоятелност, обезпечени със заповор или възбрана, вписани по реда на ЗОЗ, не се ползват с право на предпочтително удовлетворение от получената сума при реализацията на обезпечението.

Според ответника, вписването на заповор има за последица противопоставимост на правата на обезпечения кредитор по отношение на кредитор, в чиято полза е учреден по-късно особен залог върху заповорираното

имущество /чл. 12, ал. 2 и чл. 30, ал. 1 ЗОЗ/, като при принудително изпълнение заложникът кредитор ще има качеството на хирографарен, а не на обезпечен. В този смисъл посочва, че вписването на запора не дава право на вискателя да се удовлетвори предпочтително от имуществото, върху което е учреден залога, като такова право не може да има и кредиторът с прието вземане в производството по несъстоятелност.

Сочи, че целта на вписването на обезпечителни мерки по реда на ЗОЗ не е създаване на право на предпочтително удовлетворяване, а предимство при конкуренция на различните способи на принудително реализиране на заложното право, тъй като вписването на насочване на принудително изпълнение по реда на ГПК или ДОГ1К осуетява пристъпване към изпълнение от страна на заложникът кредитор /чл. 32а ЗОЗ/.

Заявява, че специалните правила, уреждащи действието на запора и възбраната не дават предимство на вискателят, ползващ се от обезпечението при удовлетворяването си спрямо конкуриращи кредитори /чл. 459, ал. 1, вр. чл. 457, ал. 1 и чл. 460 ГПК, т. 7 от ТР № 2 от 26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, чл. 217, ал. 1 и 3 и чл. 194, ал. 5 ДОПК/.

Моли, да се отхвърли предявения от НАП установителен иск за изменение на поредността на приетото им вземане, като неоснователен.

По делото е постъпил **отговор на искова молба** от адв.В. П. М. – синдик на „П.“ ООД, с който взема становище по предявения установителен иск. Счита, че искът е допустим, но по същество неоснователен.

Излага следните съображения:

Заявява, че спорният момент по делото е дали част от предявените от НАП вземания в срока по чл. 688, ал. 1 от ТЗ следва да бъдат включени в списъка на приети вземания с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ или както са приети в изготвения от синдика списък - с поредност по чл. 722, ал.1, т.6 от ТЗ.

Счита, че правилно е посочил съдът по несъстоятелността в постановеното по реда на чл. 692 от ТЗ Определение № 260274/24.08.23г. по т.д. № 310/16г. по описа на ОС-С.З., че „не може да се приеме, че наложените запори в ЦРОЗ представляват обезпечения, които дават възможност на кредитора да се ползва от поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1

от ТЗ. С тази поредност на удовлетворяване могат да се ползват само вземания, обезпечени със залог или ипотека. “

Сочи, че в тази посока е трайната съдебна практика. Така в Определение № 265098/02.11.2021г., по т.д. № 463/2020г., по описа на СТС, ТО, VI-21-ви състав, съдът е приел, че „разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ следва да се тълкува корективно и във връзка с разпоредбите на чл.638, ал.4 ТЗ и чл.724 ТЗ, което тълкуване води до единствения извод, че вписването на заповест по реда на Закона за особените залози не учредява никаква привилегия на кредитора в производството по несъстоятелност. Посочва, че вписването по реда на ЗОЗ на заповест върху вземания и вещи представлява обезпечителна мярка с единствена последица забрана на длъжника да се разпорежда със заповестуваното имущество. Излага доводи, че съгласно чл.638, ал.4 ТЗ наложените в индивидуалното принудително изпълнение обезпечителни мерки са непротивопоставими на кредиторите на несъстоятелността, като след откриване на производството по несъстоятелност е недопустимо налагането на заповест и възбрана върху имущество, включено в масата, като разпоредбата не въвежда изключение по отношение на заповести, вписани по реда на ЗОЗ.

Заявява, че аргументи да не бъдат зачетени процесните заповести се извличат и при тълкуване на относимата нормативна уредба по ДОПК.

Сочи, че съгласно Решение №1197/31.10.22г. по т.д. №20211100902245/2021г., VI-9 състав, СГС: „, според специалното правило на чл. 193 от ДОПК, във връзка с чл. 638 от ТЗ, имуществото, върху което преди откриване на производство по несъстоятелност вече са наложени мерки за обезпечаване на публични вземания или срещу което е започнало принудително изпълнение за събиране на публични вземания, може да се реализира от публичния изпълнител при условията и реда на ДОПК в срок от 6 месеца от откриване на производството по несъстоятелност, след изтичането на който срок публичният изпълнител предава имуществото на синдика за осребряване и разпределение на получените суми в производство по несъстоятелност. При осребряване на имущество по чл.193 ДОПК вр. чл. 638 от ТЗ (в 6 месечен срок от откриване на производството), съгласно чл. 194 от ДОПК, кредитор, в полза на когото са учредени залог или ипотека, или който е упражнил право на задържане върху имущество от масата, срещу

което са започнали изпълнителни действия или са наложени обезпечения по чл. 193 от ДОПК, се смята за присъединил се в производството пред публичния изпълнител. Следователно, щом и при вписан по реда на ЗОЗ заповор по чл. 193 от ДОПК, публичното вземане, във връзка с което е вписан заповорът, няма привилегия по ДОПК, равна на тази на заложенния кредитор, то на по- силно основание, това публично вземане не се ползва и с особена привилегия по чл. 722, т. 1 от ТЗ, дори в случая, когато то се удовлетворява в производството по несъстоятелност, след изтичане на 6 месечния срок от откриването му. Аргумент за горното е и разпоредбата на чл. 724 ТЗ, която изрично визира разпределението на продажната цена на заложена или ипотекирана вещ, но не и на възбранена или заповорирана вещ.“

Посочва, че три от процесните заповори са вписани в ЦРОЗ през 2018г. с вписвания №№ 2018052802590, 2018071202777, 2018092501790, като не са представени доказателства за подновяване на тяхното вписване преди изтичане на 5-годишния срок по ЗОЗ. Намира, че това е още едно основание за незначитането им като валидна обезпечителна мярка.

Счита, че правилно временният синдик е преценил, че процесните вземания на НАП следва да бъдат включени в списъка с приети вземания с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал.1, т.6 от ТЗ. Намира, че правилно се явява и определението на съда по несъстоятелността, с което възражението на НАП по чл. 690 от ТЗ в частта относно поредността на удовлетворяване е оставено без уважение и съставеният списък в тази му част е одобрен без изменения.

Моли, да се постанови решение, с което да се отхвърли като неоснователен и недоказан предявеният от НАП иск по чл. 694 от ТЗ.

Като взе предвид становищата и възраженията на страните, в съвкупност с доказателствата по делото, съдът прие за установено следното:

Между страните не се спори, че с Решение № 260006/09.08.2022г., постановено по в. т. д. № 150/2018 г. по описа на Апелативен съд - П. е открито производството по несъстоятелност срещу „П.“ ООД, вписано в ТРРЮЛНЦ под № 20220809164454 по партидата на дружеството.

Видно от Удостоверение № 1535495/17.08.2022 г., издадено от

Централен регистър на особените залози, приложено към молба с изх. № 24-15-343/13#26/25.10.2022 г. на НАП, постановленията за налагане на обезпечителни мерки по реда на ДОПК са вписани по партидата на длъжника в ЦРОЗ.

С Определение № 260274/24.08.2023 г., постановено по т. д. № 310/2016 г. по описа на Окръжен съд С.З., обявено в ТРРЮЛНЦ под № 20230828110615 по партидата на длъжника, съдът е одобрил Списъка на приетите предявени вземания на кредиторите на „П.“ ООД, обявен в ТРРЮЛНЦ под № 20230126160140 по партидата на дружеството, като е оставил без уважение възражението на НАП в частта, с която е поискано изменение на определената от синдика поредност на удовлетворяване по реда на чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ на приетите публични вземания.

Предвид установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Обезпеченията и привилегиите могат да бъдат самостоятелен предмет на възражението по чл.690 ал.1 ТЗ, което се подава срещу изготвените от синдика списъци и по което съдът по несъстоятелността се произнася с определение по чл.692 ал.4 ТЗ, а от там същите могат да бъдат и предмет на иска по чл.694 от ТЗ, включително когато не се оспорва съществуването на вземането, а само неговото обезпечение.

Съгласно разпоредбата на чл.722 ал.1 т.1 от ТЗ кредитор, чието вземане е обезпечено със запор, вписан в ЦРОЗ има право на предпочтително удовлетворяване при разпределение на суми, получени при реализация на обезпеченото имущество.

По делото не е спорно и от приложеното към настоящото дело Удостоверение № 1535495/17.08.2022 г., издадено от Централен регистър на особените залози е видно, че постановленията за налагане на обезпечителни мерки по реда на ДОПК са вписани по партидата на длъжника в ЦРОЗ, под № 2018052802590, № 2018071202777, № 2018092501790 и № 2019031801085.

Спорно е дали наложените мерки и тяхното вписване в ЦРОЗ създават привилегия за държавата. Разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ следва да се тълкува корективно и във връзка с разпоредбите на чл. 638, ал. 4 ТЗ, което тълкуване води до единствения извод, че вписването на реда на Закона за особените залози не учредява привилегия на кредитора в производството по

несъстоятелност. Вписването по реда на ЗОЗ на заповор представлява обезпечителна мярка с единствена последица забрана на длъжника да се разпорежда със заповораното имущество.

Съгласно чл. 638, ал. 4 ТЗ наложените в индивидуалното принудително изпълнение обезпечителни мерки са непротивопоставими на кредиторите на несъстоятелността, като след откриване на производството по несъстоятелност е недопустимо налагането на заповор и възбрана върху имущество, включено в масата, като разпоредбата не въвежда изключение по отношение на заповори, вписани по реда на ЗОЗ. Разпоредбата на чл. 724 ТЗ урежда правилата за удовлетворяване на обезпечен кредитор и на кредитор с право на задържане, като под обезпечен кредитор разпоредбата има предвид единствено кредитор, в чиято полза са учредени ипотека или залог, но не и кредиторите, в чиято полза са допуснати обезпечителни мерки по реда на обезпечителното производство, включително и заповор, вписан по реда на ЗОЗ. Нещо повече, в самия закон за особените залози не се съдържат правила, предвиждащи друго действие на вписания заповор по реда на закона, различни от общото действие по чл. 451 и чл. 452 ГПК, като вписването в регистъра има значение само за правото на кредитора да участва в разпределението по ЗОЗ с оглед разпоредбата на чл. 40 и чл. 41 ЗОЗ, тъй като кредитори, чийто права не са вписани в ЦРОЗ не могат да се присъединяват при разпределение на суми от осребряване на заложено по ЗОЗ имущество.

В индивидуалното принудително изпълнение по ГПК наложените заповори, включително вписаните по реда на ЗОЗ, не създават друга привилегия на кредиторите, които са ги вписали, освен правото да се присъединят и да участват в разпределението съобразно правата и привилегиите по чл. 136 ЗЗД.

В индивидуалното принудително изпълнение по ДОПК наложените заповори не пораждат дори и право на присъединяване, а още по-малко на предпочтително удовлетворение. Право на присъединяване и предпочтително удовлетворение е предвидено единствено за обезпечените кредитори, като под „обезпечени“ разпоредбата на чл. 194 ДОПК има предвид същото като чл. 724 ТЗ, а именно кредитори с учредена ипотека или залог, но не и такива с наложени обезпечителни мерки.

Следователно макар и разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ да поставя сред обезпечените кредитори и тези вписали заповест и възбрана по реда на ЗОЗ, то очевидно разпоредбата в тази ѝ част е в противоречие с останалите правила за разпределение в универсалното принудително изпълнение, с целта на производството по несъстоятелност, с правилата за разпределение при индивидуално принудително изпълнение и общите правни принципи и по същество е неприложима.

По изложените съображения така предявения установителен иск за установяване поредността на удовлетворяване на приетите от синдика вземания на кредитора НАП се явява неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

При този изход на делото разноски в полза на ответника не следва да се присъждат, тъй като такива не са поискани, нито са представени доказателства за сторени такива.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Н., гр. С.** представлявана от С.Х. директор на дирекция „Д.“, против „П.“ ООД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. С.З.**, иск с правно основание чл. 694 от ТЗ, за установяване поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ в производството по несъстоятелност на „П.“ ООД по т.д. № 310/2016 г. по описа на СтОС, на публични вземания в общ размер на 2 625 862,59 лв., включително главници в размер на 1 134 863,96 лв. и лихви в размер на 1 490 998,63 лв., начислени върху обезпечените главници до 11.08.2022 г. по ЗЛДТДПДВ, като обезпечени с Постановления за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С170024-022-0064005/02.11.2017 г., № С180024-022-0013451/12.03.2018 г., № С180024-022-0027665/02.05.2018 г. и № С180024-022-0076762/16.10.2018 г., издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП П., офис С.З., вписани в Централния регистър на особените залози под № 2018052802590, № 2018071202777, № 2018092501790 и № 2019031801085 по партидата на дружеството, като неоснователен.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред П. апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____